

[Hjortnæs.]

prøve her at sige, at man ikke kan fortolke det sådan, at han flere gange har advaret Norden mod EF.

(Kort bemærkning).

Nyboe Andersen: Der er ingenlunde tale om ordkløveri. Hr. Hjortnæs standsede sit citat af det, der står på forsiden af „Socialdemokraten“, på et for ham meget bekvemt sted. Citatet fortsætter nemlig:

„... men det nordiske samarbejdes udvikling afhænger samtidig i høj grad af de deltagende landes samarbejdsvillighed. Den vilje er stadig stærk, hvis man da skal dømme efter det sidste møde i Nordisk Råd i Helsingfors.“

Det var, hvad hr. Palme sagde, og det er det, der omformes til overskriften: „Jeg har advaret Norden mod EF“.

Formanden: Jeg tror ikke, vi på nuværende tidspunkt skal fortsætte med de mange korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs: Jeg vil minde om, at Olof Palme med dette efterfølgende overhovedet ikke har udtalt sig om, hvilken risiko han i øvrigt anser for at være aktuel i relation til det nordiske samarbejde. Jeg synes i øvrigt ikke, de efterfølgende bemærkninger gør styrken i det, han først siger, mindre.

Må jeg sige til hr. Nyboe Andersen, at der er andre fremtrædende svenskere, der har udtalt sig på linje med Olof Palme. Det gælder bl. a. statsråd Carl Lindbom, som på det nordiske juristmøde klart siger:

„Der er ingen, der tror, at Danmark og Norge som medlemmer i EEC vil vende sig bort fra deres nordiske meningsfæller. Men vi må ikke være blinde for, at et medlemskab af EF kan komme til at medføre visse begrænsninger i samarbejdet i Norden.“ Og han følger til: „Der er fremfor alt en risiko for, at det med det praktiske samarbejde inden for EF vil blive vanskeligt for Danmark at engagere sig i det nordiske samarbejde som hidtil.“

Jeg synes, at det ville være rimeligt, hvis de danske fællesmarkedstilhængere klart og utvetydigt tilkendegav, at det samarbejde, som man går ind i i fællesmarkedet, er så

engagerende, at det under alle omstændigheder vil komme til at gå ud over det nordiske samarbejde, for det er jo de faktiske kendsgerninger.

Niels Helveg Petersen: Folketinget har nu stort set gjort sit arbejde med tiltrædelsesbestemmelserne færdig, og det er sidste gang, bortset fra tredje behandling på fredag, at vi får en markedsdebat på det kendte grundlag med Danmark stående udenfor som ansøger. Næste gang vi mødes, bliver det enten med Danmark som medlem eller Danmark stående udenfor i en helt ændret situation.

Meningen med denne debat må være at søge at præcisere nogle hovedsynspunkter. Det er ikke muligt at komme ind på alle sider af den omfattende fællesmarkedsdebat, der har været ført. Men der er et par sager, jeg synes det er væsentligt at få inddraget i diskussionen i dag.

For det første mener jeg, det er meget væsentligt at få belyst de forhold omkring grundloven, som ude omkring i diskussionen spiller en betydelig rolle.

En afklaring har fundet sted på det punkt. Igenom alle tågerne står Max Sørensens responsum fra den 18. januar skarpt og tydeligt. Justitsministeriets senere redegørelse bygger i alt det væsentlige på dette responsums ræsonnementer.

Mindretallet har efterlyst yderligere responsa og redegørelser om disse juridiske problemer. Man har ønsket det af såkaldt uvildige, men har ganske forsvømt at fortælle, hvilke personer der i givet fald var tale om. Men jeg ser da i mindretallets efterlysning af yderligere undersøgelse en erkendelse af, at man ikke selv har formået at producere noget som helst grundlag for seriøst at anfægte Max Sørensens responsum og det grundlag, som markedstilhængerne bygger deres synspunkt på.

Modstanderne — og her tænker jeg på mindretalsbetænkningen — er her på meget tynd is. Der er ingen underbygning af påstanden om, at der begås vold imod grundloven, således som det påstås i den annonce, som hr. Nyboe Andersen allerede har omtalt, ingen som helst argumentation, der seriøst kan begrunde det udtryk, der bruges i agitationen imod fællesmarkedet, nemlig at der gøres vold imod den danske grundlov.